

על הפרשה ועניני דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרוש

זר חרש חלק ב - תרומה / כי תשא		
יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	נד ע"א	שא-שיא
שני	נד ע"ב	שא-שב
שלישי	נה ע"א	שב-שכט
רביעי	נה ע"ב	שכט-שלז
חמישי	נו ע"א	שלז-שמו
שישי	נו ע"ב	שמו-שנו
שבת	נו ע"א	שנו-שסה

לשמיעת שיעורי עמוד היומי
- בלשה"ק ומשפטסודיש -
03.617.11.40

עלון מס' 325 | פרשת משפטים תשפ"ה

י"ל בעזרה שית"ע"י
בית הוהר "מתוך מדבש" ת.ר. 5315 ירושלים

אין שום פח ושליטה להסט"א על הקדשה

פתח ההוא סבא ואמר, אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה, והפדה, לעם נכרי וגו', האי פרשתא על רזא דא אתמר, וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא פצאת העבדים אם רעה וגו'.

מאריה דעלמא מאן לא ידחל מינך, דאנת שליט על כל מלכין דעלמא, כמה דאת אמר (ירמיה י ז) מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה וגו'.

כמה אינון בני נשא בעלמא דקא משתבשן בהאי קרא, וכלהו אמרין, אבל קרא דא לא אתיישר בפומייהו, וכי קדשא בריך הוא מלך הגוים איהו, והלא מלך ישראל איהו, והכי אקרי, דהא כתיב (דברים לב ח) בהנחל עליון גוים וגו', וכתיב (שם פסוק ט) פי חלק יהו"ה עמו, ועל דא אקרי מלך ישראל.

מתוך מדבש

אין שום פח ושליטה להסט"א על הקדשה

פתח ההוא סבא ואמר מה שפתוב אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה, לעם נכרי וגו', ואמר האי פרשתא על רזא דא אתמר פרשה זו על סוד של נשמות העשוקות נאמר, וכן הפסוק שלפניו וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא פצאת העבדים, אם רעה וגו' גם כן נאמר על הנשמות העשוקות, ופסוקים אלו מבארים לקמן (דף לו עמוד א ועמוד ב).

והקדים לבאר שאין שום פח ושליטה להסטרא אחרא על הקדשה, ואמר מאריה דעלמא מאן לא ידחל מינך ארון העולם מי לא יירא ממך, דאנת שליט על כל מלכין דעלמא שאתה שולט על כל מלכי העולם כמה דאת אמר מי לא יראך מלך הגוים מי לא יפחד ממך אתה מלך לכל העמים, פי לך יאתה וגו' פי לך נאה דבר היראה, פי היראה ממך תקועה בלב כל

חכמי הגוים ובכל מלכותם ממה שרואים שאין כמות. ואמר הסבא כמה אינון בני נשא בעלמא דקא משתבשן בהאי קרא כמה בני אדם הם בעולם שטועים בפרוש פסוק זה, וכלהו אמרין וכלם אומרים ומפרשים אותו כפי זכותם, אבל קרא דא לא אתיישר בפומייהו אבל פסוק זה אינו מישב בפיהם כראוי, פי קשה וכי קדשא בריך הוא מלך הגוים איהו, והלא מלך ישראל איהו וכי הקדוש ברוך הוא הוא מלך הגוים שהוא בעצמו מנהיגם בלי אמצעות השרים הפמנים עליהם, הלא הוא מלך ישראל ורק עליהם מיחד את שמו, והכי אקרי וכך הוא נקרא דהא כתיב בהנחל עליון גוים וגו' כשהנחיל הקדוש ברוך הוא לגוים את חלקם, ומנה עליהם שרים שימלכו עליהם וינהיגו אותם, וכתיב פי חלק ה' עמו שהקדוש ברוך הוא לקח את בני ישראל לחלקו ולהיותם עמו שהוא בעצמו ימלוך עליהם, ועל דא אקרי מלך ישראל ועל פן נקרא מלך ישראל, כמו שכתוב (שעניס מד ו) כה אמר ה' מלך ישראל וגואלו.

וְאִי תִימָא דְאִיהוּ מְלַךְ הַגּוֹיִם אַקְרִי, הָא שְׂבַחָא דְלַהוֹן דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְלַךְ עַלְיֵיהּ, וְלֹא כְמָה דְאִמְרִין דְאִתְמַסְרִין לְשִׁמְשִׁין וְלִמְמַנָּן דִּילֵיהּ.

וְתוּ סִיפָא דְקֶרְא, דְכְתִיב (ירמיה י' ו') פִּי בְכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִין כְּמוֹךָ, כָּל הָאֵי שְׂבַחָא אִיהוּ לְשִׁאָר עַמִּין, וְתוּוּהָא אִיהוּ הִיךְ לֹא מִסְתַּלְקֵי בְהָאֵי קֶרְא לְרוּם (דף צו ע"א) רְקִיעָא, אֲלֵא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא סְמָא עֵינֵייהוּ וְלֹא יִדְעֵי בֵּיהּ כְּלָל.

דְהָא מַה דְאֲנָן אִמְרֵי דְכְלָהוּ אִין, וְאָפְס, וְתַהוּ, דְכְתִיב (ישעיה מ"ו) כָּל הַגּוֹיִם כְּאִין נִגְדוּ מֵאָפְס וְתַהוּ נִחְשְׁבוּ לוֹ, הָא עֲקָרָא עֲלָאָה רַבָּא וַיִּקְרָא שׁוּי לוֹן קֶרְא דָּא.

נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם מִפְּנִימִיּוֹת הַשֵּׁם הוּי"ה

אָמַר לִיה רַבִּי חֲיֵיא, וְהָא כְתִיב (תהלים מז ט) מְלַךְ אֱלֹהִיִּים עַל גּוֹיִם וְגוֹ', אָמַר לִיה, אָנָּא חֲמִינָא דְבַתֵּר כְּתַלְיֵיהוּ הַוִּית, וְנִפְקַת בְּהָאֵי קֶרְא לְסִיעָא לוֹן, הִנּוּה לִי לְאַתְבָּא בְּקַדְמִיתָא עַל מַה דְאִמְנָא, אֲבָל פִּיּוֹן דְאִשְׁפַּחְנָא לָךְ בְּאַרְחָא, אֲעֵבֵר לָךְ מִתְמָן, וּמִתְמָן אִיהֶךָ לְאַעְבְּרָא כְּלָא.

מְתוֹק מִדְּבַשׁ

פְּסוּק זֶה שְׂאֵמַר שְׂבַכְל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִין כְּמוֹךָ, שְׂמוּרָה עַל גְּדֻלַּת חֲכָמֵיהֶם.
(דף צה ע"ב-צו ע"א, וכביאורינו כרך ו עמ' שמא-שמב)

נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם מִפְּנִימִיּוֹת הַשֵּׁם הוּי"ה

אָמַר לִיה רַבִּי חֲיֵיא לְהַסְבָּא מַה שְׂאֵתָה מִתְמָה עַל הַפְּסוּק מִי לֹא יִרְאֶךָ מְלַךְ הַגּוֹיִם, וְהָא כְתִיב מְלַךְ אֱלֹהִיִּים עַל גּוֹיִם וְגוֹ' הֲרֵי מִפְּרִשׁ שְׂהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלַךְ גַּם עַל הַגּוֹיִם כְּמוֹ עַל יִשְׂרָאֵל, אָמַר לִיה הַסְבָּא לְרַבִּי חֲיֵיא, אָנָּא חֲמִינָא דְבַתֵּר כְּתַלְיֵיהוּ הַוִּית אֲנִי רוּאָה שְׂאֵחַר הַפְּתַל שְׁלָהֶם הֵיית, רְצוּנוֹ לומר שְׂיִצְאֵת לְחֻזַּק וְלְתַמּוּךְ דְּבְרֵיהֶם לומר שְׂיִשׁ לָהֶם מְבַצֵּר חֻזַּק שְׂבוּ יוֹכְלוּ לְהַתְחַזֵּק, כִּי נִרְאָה מִשְׂאֵלְתָךְ שְׁגַם אִתָּה סוֹכֵר כֵּן שְׂהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא מְלַךְ הַגּוֹיִם, וְנִפְקַת בְּהָאֵי קֶרְא לְסִיעָא לוֹן וְיִצְאֵת בְּפְסוּק זֶה לְסִיעַ אוֹתָם וְלְהִרְאוֹת גְּדֻלַּתָם שְׂהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלַךְ עַלְיֵיהֶם, הִנּוּה לִי לְאַתְבָּא בְּקַדְמִיתָא עַל מַה דְאִמְנָא הִיָּה לִי לְהַשִּׁיב וְלְתַרְץ מִתְחַלָּה עַל מַה שְׂשְׂאֵלְתִי, אֲבָל פִּיּוֹן דְאִשְׁפַּחְנָא לָךְ בְּאַרְחָא אֲעֵבֵר לָךְ מִתְמָן אֲבָל פִּיּוֹן שְׂמִצְאֵתִי אוֹתָךְ שְׂשְׂעִית בְּדִרְךָ זֶה רְאוּי שְׂאֵעֲבִירָךְ תְּחַלָּה מִן הַמְּבוּכָה וְהַשְּׂבוּשׁ הַזֶּה, וּמִתְמָן אִיהֶךָ לְאַעְבְּרָא כְּלָא וּמִשָּׁם אֵלְךָ לְתַרְץ כָּל קְשִׁיּוֹת הַרְאֻשׁוֹנוֹת עַל הַפְּסוּק מִי לֹא יִרְאֶךָ.

וְאִי תִימָא דְאִיהוּ מְלַךְ הַגּוֹיִם אַקְרִי וְאִם תִּיאַמַר שְׂהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא מְלַךְ הַגּוֹיִם מִפְּרִשׁ שְׂלֵא מְסַרְסָם בְּיַד הַשָּׂרִים, הָא שְׂבַחָא דְלַהוֹן דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְלַךְ עַלְיֵיהוּ הֲרֵי הוּא שְׂבַח גְּדוּל לָהֶם שְׂהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ מוֹלֵךְ עַלְיֵיהֶם, וְלֹא כְמָה דְאִמְרִין דְאִתְמַסְרִין לְשִׁמְשִׁין וְלִמְמַנָּן דִּילֵיהּ וְלֹא כְמוֹ שְׂאוּמְרִים שְׂנַמְסְרוּ לְמִשְׁמָשִׁים וְלִמְמַנִּים שְׂלוּ.

וְתוּ סִיפָא דְקֶרְא וְעוֹד צְרִיךְ לְהַבִּין סוּף הַפְּסוּק דְכְתִיב פִּי בְכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִין כְּמוֹךָ הֲרֵי מִשְׁמַע שְׁהֶם חֲכָמִים גְּדוּלִים וּמְלָכִים עַצוּמִים אֲלֵא שְׂאִינָם גְּדוּלִים כְּמוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל הָאֵי שְׂבַחָא אִיהוּ לְשִׁאָר עַמִּין כָּל זֶה הוּא שְׂבַח גְּדוּל לְשִׁאָר הָעַמִּים, וְתוּוּהָא אִיהוּ הִיךְ לֹא מִסְתַּלְקֵי בְהָאֵי קֶרְא לְרוּם (דף צו ע"א) רְקִיעָא וְתִימָה הוּא אִיךָ לֹא מִתְעַלִּים בְּפְסוּק זֶה לְרוּם הַרְקִיעַ, אֲלֵא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא סְמָא עֵינֵייהוּ וְלֹא יִדְעֵי בֵּיהּ כְּלָל אֲלֵא בְּיַדֵּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סְמָא אֵת עֵינֵיהֶם וְאִינָם יוֹדְעִים כְּלָל בְּפִשְׁט הַפְּסוּק.

וְהַקְשֵׁיא בְּעַקְרָהּ הִיא דְהָא מַה דְאֲנָן אִמְרֵי דְכְלָהוּ אִין וְאָפְס וְתַהוּ כִּי מַה שְׂאֲנִי אוּמְרִים שְׂכַלְם הֵם אִין וְאָפְס וְתַהוּ, דְכְתִיב כָּל הַגּוֹיִם כְּאִין נִגְדוּ מֵאָפְס וְתַהוּ נִחְשְׁבוּ לוֹ פְרוּשׁ כְּנִגְד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵם נִחְשְׁבִים כְּאֵלוֹ הַמָּה מֵאָפְס וְתַהוּ, הָא עֲקָרָא עֲלָאָה רַבָּא וַיִּקְרָא שׁוּי לוֹן קֶרְא דָּא הֲרֵי עַקֵּר גְּדוּל וְנַעֲלָה מִשִּׁים אוֹתָם

תָּא חֲזִי, כָּל שְׁמֵהּ, וְכָל פְּנוּיֵין דְּשְׁמֵהּ, דְּאִית לִיהּ לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא, כְּלָהוּ מִתְפַּשְׁטוּן לְאַרְחִייהוּ, וְכְלָהוּ מִתְלַבְּשִׁין אֵלִין בְּאֵלִין, וְכְלָהוּ מִתְפַּלְגִין לְאַרְחִין וּשְׁבִילִין יְדִיעֵן, בְּר שְׁמָא יְחִידָאָה בְּרִיר מְכַל שְׁאָר שְׁמֵהּ, דְּאַחְסִין לְעֵמָא יְחִידָאָה, בְּרִיר מְכַל שְׁאָר עֲמִין, וְאִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, דְּכְתִיב (דברים ל"ב ט) כִּי חָלַק יְהו"ה עִמּוֹ, וְכְתִיב (שם ד' ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהו"ה, בְּשְׁמָא דָּא מִמֶּשׁ, יִתִּיר מְכַל שְׁאָר שְׁמֵהּ.

השם אלהי"ם מולך על הגוים

וּשְׁמָא חַד מְכַל שְׁאָר שְׁמֵהּ דִּילִיהּ, הַהוּא דְּאַתְפַּשְׁט וְאַתְפַּלַּג לְכַמְּה אַרְחִין וּשְׁבִילִין, וְאַקְרִי אֱלֹהִי"ם, וְאַחְסִין שְׁמָא דָּא וְאַתְפַּלַּג לְתַתְּאֵי דְּהַאי עֲלֵמָא, וְאַתְפַּלַּג שְׁמָא דָּא לְשְׁמֵשִׁין וְלִמְמַנָּן דְּמִנְהִי לְשְׁאָר עֲמִין, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (במדבר כ"ב כ) וַיִּבֹּא אֱלֹהִים אֶל בַּלְעָם לִילָהּ, (בראשית כ"א א) וַיִּבֹּא אֱלֹהִים אֶל אַבְיִמֶלֶךְ בְּחִלּוֹם הַלַּיְלָהּ, וְכֵן כָּל מְמַנָּא וּמְמַנָּא דְּאַחְסִין לִוְן קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְשְׁאָר עֲמִין, בְּשְׁמָא דָּא כְּלִילָן, וְאַפִּילוּ עֲבוּדָה זָרָה בְּשְׁמָא דָּא אַקְרִי, וּשְׁמָא דָּא מְלַף

מתוק מדבש

בשמות. (דף צו ע"א, ובביאורינו כרך ו עמ' שמג-שדמ)

השם אלהי"ם מולך על הגוים

וּשְׁמָא חַד מְכַל שְׁאָר שְׁמֵהּ דִּילִיהּ וְשֵׁם אֶחָד מְכַל הַשְּׁמוֹת שְׁלוֹ, הַהוּא דְּאַתְפַּשְׁט וְאַתְפַּלַּג לְכַמְּה אַרְחִין וּשְׁבִילִין וְאַקְרִי אֱלֹהִי"ם הַשֵּׁם הַהוּא מִתְפַּשְׁט וּמִתְחַלַּק לְכַמְּה דְּרַכִּים וּשְׁבִילִים וְנִקְרָא אֱלֹהִי"ם, וְשֵׁם זֶה הוּא בְּגִבּוּרָה וּמְמַנָּה מִתְפַּשְׁטִים כָּל כַּחוֹת הַדִּין, וְהֵם מִשְׁתַּלְשְׁלִים אֵלּוּ מֵאֵלּוּ עַד מְדֻרְגַת דְּבִקּוֹת בְּעֲלֵי הַדִּין הַקְּדוּשִׁים עִם בְּעֲלֵי הַדִּין הַחִיצוֹנִים, שְׁהֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם כְּדִי לְהַעֲנִישׁ אֶת הַפּוֹשְׁעִים כְּפִי רְצוֹן הָעֲלִיּוֹן, וְאַחְסִין שְׁמָא דָּא וְאַתְפַּלַּג לְתַתְּאֵי דְּהַאי עֲלֵמָא וְהַנְחִיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא שֵׁם זֶה וְנִחְלַק גַּם לְתַחְתּוֹנִים שְׁבְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַתְפַּלַּג שְׁמָא דָּא לְשְׁמֵשִׁין וְלִמְמַנָּן דְּמִנְהִי לְשְׁאָר עֲמִין וְנִחְלַק שֵׁם זֶה לְמִשְׁמָשִׁים וְלִמְמַנָּים שְׁמַנְהִיגִים אֶת שְׁאָר הָעַמִּים, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר בְּבַלְעָם וַיִּבֹּא אֱלֹהִים אֶל בַּלְעָם לִילָהּ הִינֵנו הַשֵּׁר הַמְּמַנָּה עֲלֵינוּ לְמַעַלְהּ, וְכֵן כְּתוּב בְּאַבְיִמֶלֶךְ וַיִּבֹּא אֱלֹהִים אֶל אַבְיִמֶלֶךְ בְּחִלּוֹם הַלַּיְלָהּ גַּם כֵּן הָיָה הַשֵּׁר שְׁלוֹ, וְכֵן כָּל מְמַנָּא וּמְמַנָּא דְּאַחְסִין לִוְן קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְשְׁאָר עֲמִין בְּשְׁמָא דָּא כְּלִילָן וְכֵן כָּל מְמַנָּה וּמְמַנָּה שְׁהַנְחִיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא לְשְׁאָר הָעַמִּים כְּלוּלִים בְּשֵׁם זֶה, וְאַפִּילוּ עֲבוּדָה זָרָה בְּשְׁמָא דָּא אַקְרִי וְאַפִּילוּ הַעֲבוּדָה זָרָה נִקְרָא בְּשֵׁם אֱלֹהִים, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (עמוט כ"ג יט) זוֹבַח לְאֱלֹהִים יָחָרָם, וּשְׁמָא דָּא מְלַף עַל גּוֹיִם וְשֵׁם זֶה מוֹלֵף עַל הַגּוֹיִם,

תָּא חֲזִי כָּל שְׁמֵהּ בָּא וְרָאָה כָּל עֶשֶׂר שְׁמוֹת שְׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא שְׂאִינָם נִמְחַקִּים כְּגוֹן י"ה אֱהִי"ה שְׁד"י אֲדַנִּי וְכַדוּמָה, וְכָל פְּנוּיֵין דְּשְׁמֵהּ דְּאִית לִיהּ לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְכָל הַפְּנוּיִים שְׁל הַשְּׁמוֹת שְׁיֵשׁ לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, כְּגוֹן בְּרוּף קְדוּשׁ רַחוּם וְחַנּוּן הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא וְכַדוּמָה, וְכַכְלָל זֶה צְרוּפֵי הַשְּׁמוֹת וְחַלּוּפֵיהֶם, כְּלָהוּ מִתְפַּשְׁטוּן לְאַרְחִייהוּ כְּלָם מִתְפַּשְׁטִים מִמְּקוֹרָם הָעֲלִיּוֹן כָּל אֶחָד כְּפִי דְּרַכּוֹ, שֵׁם זֶה בְּחַכְמָה וְזֶה בְּכִינָה וְכֵן כָּל הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת כְּכִלּוֹת וּבְכַרְטוֹת, וְכָלֶם צְרִיכִים לְהַנְהִיגַת הָעוֹלָם הֵן לְחֶסֶד וְהֵן לְדִין וְהֵן לְרַחֲמִים, וְכְלָהוּ מִתְלַבְּשִׁין אֵלִין בְּאֵלִין וְכָלֶם מִתְלַבְּשִׁים אֵלּוּ בְּאֵלּוּ כָּל שֵׁם בְּכִלֵי וּלְבוּשׁ אַחַר, וְכְלָהוּ מִתְפַּלְגִין לְאַרְחִין וּשְׁבִילִין יְדִיעֵן וְכָלֶם מִתְחַלְקִים לְדְרָכִים וּשְׁבִילִים יְדוּעִים, בְּר שְׁמָא יְחִידָאָה בְּרִיר מְכַל שְׁאָר שְׁמֵהּ חוּץ מִשֵּׁם הַמִּיחַד הַנִּבְחָר מְכַל שְׁאָר הַשְּׁמוֹת הַמּוֹרָה עַל אַחְדוּתָא וְתַבְרַף שְׁמוֹ, וְהוּא הַנְּשֵׁמָה לְכָל הַשְּׁמוֹת, דְּאַחְסִין לְעֵמָא יְחִידָאָה בְּרִיר מְכַל שְׁאָר עֲמִין שְׁהַנְחִיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא לְעַם הַמִּיחַד הַנִּבְחָר מְכַל שְׁאָר הָעַמִּים, וְאִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א הִינֵנו צְרִיף לְהִיּוֹת הַשֵּׁם יְהו"ה בְּלִי מְלוּי דְּכְתִיב כִּי חָלַק יְהו"ה עִמּוֹ לְעַם יִשְׂרָאֵל נִתֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא חָלַק וְהוּא הַשֵּׁם הַיְחִידָאָה, וְכְתִיב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהו"ה פְּרוּשׁ בְּשְׁמָא דָּא מִמֶּשׁ יִתִּיר מְכַל שְׁאָר שְׁמֵהּ בְּשֵׁם זֶה מִמֶּשׁ יוֹתֵר מְכַל שְׁאָר הַשְּׁמוֹת, לְפִי שְׁנִשְׁמַתֶּם שְׁל יִשְׂרָאֵל הִיא מְפַנְיָמִיּוֹת הַשֵּׁם הַזֶּה, אֲבָל יֵשׁ לְהֵם חָלַק גַּם בְּשְׁאָר הַשְּׁמוֹת וְהַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים הָאַחוּזִים

על גוים, ולאו הוא שמא דא ההוא דמלך על ישראל, דאיהו יחידא לזמא יחידא, לעמא דישׂראל עמא קדישא.

ואי תימא על ארחא דא נוקים קרא, דכתיב (ירמיה יז) מי לא יראך מלך הגוים, דדא איהו שמא דקא מלך על גוים, אלהי"ם, דהא דחילו ביה שריא, ודינא ביה שריא, לאו הכי, ולאו על דא אתמר, דאי הכי אפילו עבודה זרה בכללא דא איהו.

אבל פיון דכותלא דהוית סמיה אבתריה אתנסח, קרא קאים על קיומיה באסתפלותא זעיר, מי לא יראך מלך הגוים, ואי תימא דמלך הגוים על קדשא בריה הוא אתמר, לאו הכי, אלא מאן הוא מלך הגוים דלא יראך, דלא דחיל מינה ולא יזדעזע מינה, מי מלך הגוים דלא יראך.

ההכרה בחכמי הגוים שאין בהשי"ת

פגוונא דא, (תהלים קנ"א) הללויה הללו עבדי יהו"ה, הללו את שם יהו"ה, מאן דשמע ליה לא ידע מאי קאמר פיון דאמר הללויה, אוף הכי הללו עבדי יהו"ה, דהוה ליה

מתוק מדבש

גוים פרושו ששם זה מלך על הגוים, קרא קאים על קיומיה באסתפלותא זעיר הפסוק עומד על קיומו במעט התבוננות, כי מה שכתוב מי לא יראך מלך הגוים, ואי תימא דמלך הגוים על קדשא בריה הוא אתמר ואם תאמר שמלך הגוים נאמר על הקדוש ברוך הוא כדכריך, לאו הכי אינו כן אלא פרושו כן הוא מאן הוא מלך הגוים דלא יראך, דלא דחיל מינה ולא יזדעזע מינה מי הוא מלך הגוים שלא יראך ולא יפחד ממך ולא יזדעזע ממך, וכאלו היה כתוב מי מלך הגוים דלא יראך רצונו לומר אפלו אותם השרים והקלפות השולטים בעמים כלם יראים מהקדוש ברוך הוא.

(דף צו ע"א, וכביאורינו כרך ו עמ' שדמ-שמ"ו)

ההכרה בחכמי הגוים שאין בהשי"ת

פגוונא דא פעין זה מה שכתוב הללויה הללו עבדי יהו"ה, הללו את שם יהו"ה (פרוש הללו י"ה,

וחזור ופרש הללו עבדי ה', אבל לרשע אמר אלהי"ם מה לך לספר חקי (פסלים נ טו), מצודות), מאן דשמע ליה לא ידע מאי קאמר פיון דאמר הללויה מי ששומע פסוק זה אינו יודע מה שאמר הכתוב במה שאמר הללויה, כי אין אנו יודעים למי אמר הללויה, אוף הכי אף כן לא מפרש מה שכתוב הללו עבדי ה' כי אפשר לטעות שפרושו הוא שמצוה להלל גם את עבדי ה', שאם הכונה

ולאו הוא שמא דא ההוא דמלך על ישראל ולא שם הוי"ה המולך על ישראל, דאיהו יחידא לעמא יחידא לעמא דישׂראל עמא קדישא שהוא שם המיוחד לעם המיוחד לעם בני ישראל שהם עם הקדוש, אם כן מה שכתוב מלך אלהי"ם על גוים, פרושו כי שם אלהי"ם מולך על הגוים, רצונו לומר על שבעים שרי מעלה.

ואי תימא על ארחא דא נוקים קרא ואם תאמר שבדרך זה נפרש את הפסוק דכתיב מי לא יראך מלך הגוים היינו משם אלהי"ם, דדא איהו שמא דקא מלך על גוים, אלהי"ם שזה השם הוא המולך על הגוים שהוא שם אלהי"ם, דהא דחילו ביה שריא כי בו שורה מדת היראה כמו שאמר יוסף (פראשית מז יח) את האלהי"ם אני ירא, לכן אמר הכתוב מי לא יראך, ודינא ביה שריא וגם מדת הדין בו שורה, לאו הכי אינו כן, ולאו על דא אתמר ולא על זה נאמר, דאי הכי אפילו עבודה זרה בכללא דא איהו שאם כן גם העבודה זרה הוא בכלל של מי לא יראך, כי גם העבודה זרה נקרא אלהים.

אבל פיון דכותלא דהוית סמיה אבתריה אתנסח אבל פיון שהכתל שהיית סומך אחריו נעקר ממקומו כלומר שאשיתך נתישבה, כי מה שכתוב מלך אלהי"ם על

לְמַכְתָּב עֲבָדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה, אוֹף הִכָּא הָוָה לִיָּה לְמַכְתָּב מִי מְמַלְךְּ הַגּוֹיִם דְּלֹא יִרְאֶף, אֲלֵא כֹּלָּא עַל תְּקוּנֵיהּ אֲתָמֵר.

כִּי בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִין כְּמוֹף, מַהוּ מְלָה דְאַתְפְּשֵׁט בִּינֵייהוּ בְּחֲכַמְתָּא דְלַהוֹן, מֵאִין כְּמוֹף, וְכִלְהוּ אוּדְאָן עַל דָּא, כִּד חֲמָאן בְּחֲכַמְתָּא דְלַהוֹן עוּבְדָּךְ וּגְבוּרְתָךְ, אֲתַפְּשֵׁט מְלָה דָּא בִּינֵייהוּ וְאַמְרֵי מֵאִין כְּמוֹף, בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם, מֵאִין כְּמוֹף אֲמַרֵי וְאַתְפְּשֵׁט בִּינֵייהוּ.

מְתוֹק מְדַבֵּשׁ

וּמַה שְׁפָתוּב כִּי בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִין כְּמוֹף בְּוֵדַאי אִין פְּרוּשׁוּ שְׂאִינָם כְּמוֹף, כִּי כְּאִין וְאַפְס נַחֲשָׁבוּ לוֹ, אֲלֵא פְּרוּשׁוּ מַהוּ מְלָה דְאַתְפְּשֵׁט בִּינֵייהוּ בְּחֲכַמְתָּא דְלַהוֹן מַהוּ הַדְּבָר שְׁנַתְפְּשֵׁט בִּינֵיהֶם וְהַשִּׁיגוּהוּ בְּחֲכָמָה שְׁלֵהֶם, הוּא רַק זֹאת שְׁפָלָם מְפִירִים כִּי מֵאִין כְּמוֹף, וְכִלְהוּ אוּדְאָן עַל דָּא וְכֹלָם מוֹדִים עַל זֶה, כִּד חֲמָאן בְּחֲכַמְתָּא דְלַהוֹן עוּבְדָּךְ וּגְבוּרְתָךְ כְּשֵׁרוּאִים בְּחֲכָמָה שְׁלֵהֶם מְעַשִּׂיף וּגְבוּרְתָךְ אֲתַפְּשֵׁט מְלָה דָּא בִּינֵייהוּ וְאַמְרֵי מְתַפְּשֵׁט דְבָר זֶה בִּינֵיהֶם וְאוֹמְרִים מֵאִין כְּמוֹף, וְשַׁעוֹר הַפְּתוּב הוּא בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם, מֵאִין כְּמוֹף אֲמַרֵי וְאַתְפְּשֵׁט בִּינֵייהוּ שְׁנַתְפְּשֵׁט בִּינֵיהֶם וְאוֹמְרִים מֵאִין כְּמוֹף.

(דף צו ע"א, ובכיאוריני כרך ו עמ' שמו-שמוז)

לומר שעבדי ה' יהללו שם ה' דהנה ליה למכתב היה לו לכתוב עבדי ה' הללו את שם ה' ומדלא כתוב כן פירש השומע שצריך להלל לשם ה' וגם להלל לעבדי ה', לכן פדי שלא לטעות חזר ואמר הללו את שם ה', כלומר אתם עבדי ה' תהללו את שם ה', נמצא שתחלת הפסוק שהיא מלת הללויה נאמרה על פי סופו, פרוש שמפרש זאת לבסוף למי נאמר ועל מי, אוף הכא הנה ליה למכתב אף כאן היה לו לכתוב מי ממלך הגוים דלא יראף כי כף הוא פרושו האמתי, אלא כלא על תקונייה אתמר אלא הכל על תקונו נאמר, רצונו לומר שלפעמים מפרש אחר כף דכריו פנוכר לעיל, וכן כאן נאמר תחלה מי לא יראף, ואחר כף מפרש מלת מי שנאמרה אפלו על מלך ממלכי הגוים.

שבת דא שירתא

ובכלל זה גם כן תזוהרו בניי מאוד ללמוד או על כל פנים לומר בכל יום בבוקר השכם אליכא ריקנא שיעור זוהר הקודש ודבר זה מועיל מאוד לטהרת הנפש וגורר תאות הלימוד כנזכר בספר עבודת הקודש אשריכם בניי היקרים אם תשמעו בקולי והייתם סגולה.

(רחמי האב סימן ג)

ובנידון שאר הלימוד יהיה בזה האופן מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר הקודש אף שאינו מבין כי מה איכפת ליה שאינו מבין אפילו הכי הוא סגולה.

להבין ענין טמטום הלב וטמטום המוח שטמטום הלב היא שנעשה לב האבן וכו' ועצה היעוצה לזה לטהר את עצמו במקוה וללמוד ספר זוהר כי זוהר הוא מלשון הארה שמאיר במקום החושך וכו'.

(מאמרי אדמו"ר הזקן - בעל התניא)

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימייל בכתובת:
3022233@gmail.com

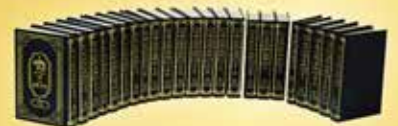
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפרושה הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)